

СЪДЪРЖАНИЕ

Обща ИНФОРМАЦИЯ	2
Кои са основните компетентности?	2
Дефиниция на компетентност	2
Дефиниция на основна компетентност	2
Какво „не е“ този списък:.....	3
Използване и потребители	3
Процес на развитие.....	3
Преглед на литературата и първи проект	3
Среща на експертите и преглед.....	4
Преглед от работната група на Консултативния форум за готовност и реагиране	5
Преглед по интернет	5
Списък на основните компетентности.....	6
Благодарности	7
Библиография.....	7
Допълнение А: Списък на основните компетентности за полеви епидемиолози в ЗДРАВНИТЕ администрации в Европейския съюз, обединени по категории и области.....	8
1. Специфични за професията области	9
1.1. Обществено здраве	9
1.2. Приложна епидемиология.....	10
2. Области на общи компетенции, присъщи и на други професии.....	11
2.1. Биостатистика	11
2.2. Информатика.....	12
2.3. Комуникация	12
2.4. Мениджмънт.....	13
2.5. Развитие на капацитет.....	13
2.6. Етика.....	14

Основни компетентности за епидемиолози в здравните администрации, работещи в областта на наблюдението и мерките за реагиране на заразните болести в Европейския съюз

ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ

Член 9 от Регламента за създаване на Европейския център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC) описва подробно ролята на Центъра в предоставянето на обучение: „Центърът, когато е целесъобразно, поддържа и координира програми за обучение с цел да съдейства на държавите-членки и Комисията при обучението на достатъчен брой специалисти, по-специално за извършването на епидемиологични наблюдения и в областта на изследванията, и при създаването на капацитет за определяне здравните мерки за контрол при епидемии“.

Един от приоритетите, определени по време на първата консултация с държавите-членки (ДЧ) за приемането на стратегия за обучение по интервенционна епидемиология в Европа, проведена през 2005 г. в Стокхолм, беше развитието на основните компетентности за полеви епидемиолози в Европейския съюз (ЕС).

ECDC, заедно с група експерти (групата по основните компетентности) разработи списък на предложените основни компетентности за полеви епидемиолози на всички нива – като се започне от поднационални нива (провинции, области, региони) и се стигне до национални и наднационални нива (европейско и международно) в здравните администрации в ЕС.

Съществуват други области, в които ECDC „изгражда капацитет чрез обучение“: оценка на епидемиологичния капацитет, ресурсите и потребностите от обучение в държавите-членки на ЕС; организиране на кратки обучителни модули за държавите-членки на ЕС и Европейското икономическо пространство (ЕИП); интеграция на Европейската програма за обучение по интервенционна епидемиология (EPIET) в Центъра.

Кои са основните компетентности?

Дефиниция на компетентност

Компетентност е съчетание от знания, умения и способности, които трябва да притежава даден специалист, и които са от ключово значение за ефективното извършване на работата.

Дефиниция на основна компетентност

Основните компетентности, изброени в настоящия документ, са дефинирани по отношение на специалисти в средата на кариерата им, за разлика от младшите или старшите епидемиолози.

Средата на кариерата се дефинира като свързана с три години опит в областта или след двугодишна програма за обучение по полева епидемиология. Професионалният профил би се отнасял към ръководител на звено за наблюдение или за дейности по готовност и реагиране. Въпреки риска от създаване на изкуствени категории, този подход се възприема за улесняване на процеса.

Терминът „основна“ показва, че компетентностите трябва да бъдат минимална предпоставка за всички полеви епидемиолози, независимо от административното ниво (международно, национално, поднационално, местно и т.н.), което заемат те в

Основни компетентности за епидемиолози в здравните администрации, работещи в областта на наблюдението и мерките за реагиране на заразните болести в Европейския съюз

системата на общественото здравеопазване. Основните компетентности трябва да бъдат общи за всички специалисти в тази област.

Настоящият списък съпоставя „трудова компетентности“ с „педагогически компетентности“.

В бъдеще за облекчаване на разработването на учебните програми е възможно да бъдат разработени подкомпетентности.

Какво „не е“ този списък:

Този списък не е нормативен документ, нито окончателен текст, нито готова за използване учебна програма.

Използване и потребители

Списъкът на основните компетентности е предназначен да се използва като справочен документ от различни институции и лица, свързани с общественото здравеопазване в държавите-членки на ЕС.

Той ще се актуализира периодично и в сътрудничество с потенциалните потребители (институти по обществено здраве в ЕС, програми за обучение и т.н.).

Списъкът също би следвало да бъде важен инструмент в работата по оценките, извършвани по време на посещения в държавите за идентифициране на областите на дейност или специализация, които трябва да бъдат укрепени.

Някои от най-важните начини на използването му включват:

- Оценка на обучаваните лица: за подбора им, а по-късно и за оценка на техния статус в учебния процес от гледна точка на постиженията спрямо компетентностите. За тази цел подкомпетентностите, разглеждани като способности за изпълнението на конкретни задачи, може би са по-подходящи.
- Разработване на учебни планове и методи на преподаване.
- Акредитация на програмите за обучение: компетентностите и учебните планове на програмите за обучение следва да се оценяват като част от всеки акредитационен процес.

Потенциални потребители са не само институтите и програмите за обучение по обществено здраве, а също така и отделните специалисти и обучавани лица. Те са необходими за признаването на професионалната квалификация, в това число, за подобряване на сравнимостта на длъжностните характеристики.

Процес на развитие

Преглед на литературата и първи проект

През 2006 г. ECDC разгледа няколко списъка на компетентности за полеви епидемиолози, както и списъци на Програми за обучение по полева епидемиология (FETP). Специално внимание беше обърнато на списъка на индийската програма FETP,

Основни компетентности за епидемиолози в здравните администрации, работещи в областта на наблюдението и мерките за реагиране на заразните болести в Европейския съюз

която беше разработена като средство за създаване на инструмент за оценка на обучаваните лица. Задълбочено бяха проучени списъците на Мрежата от програми за обучение по епидемиология и обществено здраве (TERPHINET) и списъкът на компетентностите по приложна епидемиология за различни нива на центровете за контрол и профилактика на заболяванията в САЩ (CDC) в сътрудничество със Съвета на щатските и местните епидемиолози (CSTE).

Наръчникът за европейската магистърска степен по обществено здраве на Европейската асоциация на училищата по обществено здраве (ASPHER) в част 5 от него – „Каталог на потенциалните компетентности“ беше разгледан като необходима отправна точка за областите на теорията и политиката в общественото здраве.

По отношение на методологията, специално внимание бе отделено на процеса за разработване на основните компетентности в приложната епидемиология на американските организации CDC и CSTE и на опита на Ягелонския университет в Полша, като част от проект по програма „Леонардо да Винчи“. Освен това, бяха проучени етапите на Проекта за разработване на основните компетентности за магистърската степен по обществено здраве.

Съставени бяха работен доклад и първи проектосписък на ECDC; те бяха разгледани на вътрешно ниво и от координаторите на програмата EPIET и от Асоциацията на завършилите програмата EPIET (EAN) през м. ноември 2006 г.

Среща на експертите и преглед

Първият проектосписък на основните компетентности беше обсъден през януари 2007 г. от 18 експерти от 15 различни институции, включително и институти по наблюдение на общественото здраве в ЕС, Европейската асоциация за обществено здраве (EUPHA), няколко програми FETP на държавите-членки на ЕС и в чужбина, EPIET, EAN, US CDC, TERPHINET, ASPHER и Световната здравна организация (СЗО). Пълният доклад от тази среща може да бъде намерен на адрес: http://www.ecdc.europa.eu/en/activities/training_activities/Pages/index.aspx

Разлики по административни нива (национални, поднационални, местни и др.), бяха вземани предвид само при разглеждането на задачите, които трябва да бъдат изпълнени, и за определяне на пресечната им точка, тъй като основните компетентности са тези компетентности, които са необходими за извършване на работата на всяко от нивата. В работните групи експертите направиха критичен преглед на всяка от основните компетентности, използвайки също така списъка „Компетентности по приложна епидемиология за държавни агенции по обществено здраве“, на американските организации CDC и CSTE, особено на тези по „Ниво 2: Епидемиолог от средно ниво“.

След срещата, предвид дискусиата, проведена в работни групи, беше решено първият проект на списъка да бъде актуализиран. На всички експерти беше изпратен структуриран въпросник по електронна поща. Представени бяха всички категории, области и области, както и списък на компетентностите. Всички експерти бяха поканени да направят общи коментари относно структурата. За всяка от компетентностите те бяха поканени да изберат: (1) да я приемат без промени; (2) да я приемат с промени

Основни компетентности за епидемиолози в здравните администрации, работещи в областта на наблюдението и мерките за реагиране на заразните болести в Европейския съюз

или редакции, които трябва да бъдат уточнени, или (3) да я заличат. За всяка област беше възможно също така да се предложат допълнителни компетентности.

Преглед от работната група на Консултативния форум за готовност и реагиране

След събирането на всички изводи по време на експертната среща през месец януари, дейността беше представена накратко пред работната група на Консултативния форум (КФ) за готовност и реагиране през май 2007 г., която беше поканена да направи преглед на списъка, използвайки същия въпросник.

Преглед по интернет

През месеците юли и август 2007 г. на уебсайта на ECDC беше публикувана анкета, открита за участие на всички епидемиолози от ЕС в областта на наблюдението и действията спрямо заразните болести, желаещи да участват в анкетата. Работодателите, като например, институти по общественото здраве, професионални асоциации, обучители и координатори на програми за обучение в областта на епидемиологията бяха насърчени да участват.

За повишаване на равнището на участие беше публикувана кратка статия в броя на „*Eurosurveillance*“ от четвъртък, 2 август 2007 г.

Участниците бяха характеризирани по заеманата в момента длъжност, по сектори (публична администрация/частно дружество), равнище (регионално, провинциално, национално, международно), години стаж на настоящата им длъжност, професия, следдипломна квалификация, възраст и държава по местопребиваване.

Събрани бяха общи коментари. В анкетата беше направена оценка на 85 компетентности при използване на скалата на Ликерт (1 за категорично несъгласие, 2 за несъгласие, 3 за въздържал се, 4 за съгласие и 5 за категорично съгласие).

Анализирани бяха общо 38 въпросника, получени от специалисти по общественото здраве от различни държави в Европа: Белгия (1), Чешка република (1), Дания (1), Финландия (1), Франция (7), Германия (2), Гърция (1), Унгария (1), Ирландия (2), Италия (1), Норвегия (1), Португалия (1), Румъния (2), Испания (9), Швеция (2), Холандия (3), Обединеното кралство (1) плюс Хърватия (1).

Двадесет от респондентите са завършили програмата FETP, следователно могат да се считат за специалисти по приложна епидемиология. Двадесет и осем души са лекари по хуманна медицина, а трима – по ветеринарна медицина. Единадесет души имат докторска степен, а най-малко 13 имат магистърска степен по общественото здраве, епидемиология или други здравни науки.

Тридесет и четирима (90%) работят на различни нива в администрациите в ЕС. Средната възраст на анкетираните е 40 години, с диапазон от 27 до 63 години.

Основни компетентности за епидемиолози в здравните администрации, работещи в областта на наблюдението и мерките за реагиране на заразните болести в Европейския съюз

Нито един респондент не изрази несъгласие с някоя от 85-те компетентности. Категорично съгласие (над 4) беше изразено за 67 от предлаганите компетентности. Ако за съгласие се счита средна оценка над 3.5, в списъка биха могли да останат общо 81 компетентности.

Компетентностите, оценени между 3,2 и 3,4 (неопределено значение) са следните четири компетентности, които по тази причина бяха заличени от списъка:

- № 10 („Приложни икономически методи и инструменти за подкрепа и оценка на вземането на решения в областта на здравеопазването“) по област „Политика на общественото здравеопазване“ от областта на общественото здраве. Оценка 3,2.
- № 36 („Създаване на протокол за събиране на образци“) по област „лабораторни въпроси“ от областта на приложната епидемиология. Оценка 3,2.
- № 37 („Идентифициране на подходящите тестове, необходими за диагностициране на дадено заболяване“) по областта „лабораторни въпроси“, приложна епидемиология. Оценка 3,3.
- № 55 („Използване на софтуерни пакети за други типове анализ на данни (моделиране и т.н.)“) по областта „Анализ на статистически и други данни“, в областта на приложната информатика. Оценка 3,4.

Окончателният брой на компетентностите е 80, след заличаване на четирите компетентности, за които няма ясно становище, и на тази, която се смята за излишна (№ 83 от първоначалния списък: „Насърчаване на етично поведение сред колегите“, тъй като тя вероятно се подразбира в останалите компетентности в областите „Етиката“ и „Развитие на капацитет“).

Освен това, проблемът, изтъкнат от членовете на КФ относно необходимостта от включване на област инфекциозни болести, беше решен чрез добавянето ѝ, и чрез включването в тази област на нова компетентност № 35: „Познаване на динамиката на предаването на инфекциозни болести“.

Резултатите от изследването бяха представени и обсъдени по време на втората консултация на ECDC с държавите-членки на ЕС относно Стратегията на ECDC за обучение на 11 и 12 септември 2007 г. в Стокхолм, както и на Консултативния форум на ECDC от 13 и 14 септември 2007 г.

Списък на основните компетентности

След завършване на целия процес на разработване на списъка, таблицата с категориите, областите и областите, както и на предложените компетентности, е представена в Допълнение А. ECDC желае да използва този списък като инструмент за оценка на специфичните потребности от обучение в държавите от ЕС, което може да бъде прилагано чрез посещения в държавите, анкети и др.

Общите компетентности, които принадлежат към други дисциплини извън общественото здраве или приложната епидемиология, но са от съществено значение за изпълнението на работата, са включени в списъка.

Благодарности

Списъкът на лицата и институциите, допринесли за осъществяването на проекта за разработването на основните компетентности е дълъг:

- Участниците в експертната среща от 31 януари в Стокхолм (групата CC) са: Preben Aavitsland, Katharina Alpers, Nancy Binkin, Jeanette de Boer, Arnold Bosman, Luca Busani, Katarzyna Czabanowska, Denis Coulombier, Ruth Gelletlie, Brigitte Helynck, Yvan Hutin, Denise Koo, James Stuart, Alena Petrakova, Lara Payne, Zoltan Voko, Marta Valenciano и Carmen Varela.
- Специални благодарности се изказват на работната група за готовност и реагиране към КФ, която допринесе за изготвянето на прегледа.
- Също така, благодарим на всички, които разпространиха анкетата сред различните професионални асоциации и мрежи в ЕС и на всички, които дадоха анонимен принос.
- Благодарим и на другите специалисти от институциите по обществено здраве, които помогнаха или дадоха идеи и мнения по време на тази дейност, било чрез директен контакт с ECDC, било чрез разговори с експертите.

Библиография

- Регламент (ЕО) № 851/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година за създаване на Европейски център за профилактика и контрол върху заболяванията
http://ecdc.europa.eu/About_us/Key_Documents/ecdc_regulations.pdf
- Meeting Report: Consultation with the MS about an ECDC Training Strategy (Доклад от срещата: Консултация с ДЧ относно стратегията за обучение на ECDC), декември 2005 г., Достъпно на адрес: <http://ecdc.europa.eu/Activities/Training.html>
- Meeting Report: Core competencies of epidemiology in the area of communicable disease surveillance and response in the EU, 1st ECDC expert meeting, Stockholm, 31 January 2007. (Доклад от срещата: Основни компетентности по епидемиология в сферата на изследването и реагирането на заразни болести в ЕС, Първа експертна среща на ECDC, Стокхолм, 31 януари 2007 г.) Достъпно на адрес: <http://ecdc.europa.eu/Activities/Training.html>
- Miner K, Childers W, Alperin M, Hunt N; The MACH Model: From Competencies to Instruction and Performance of the Public Health Workforce, Public Health Reports 2005 (От компетентности до обучение и изпълнение на работата на заетите в общественото здравеопазване, Доклади по обществено здраве 2005 г.) SUPPLEMENT 1 /Volume 120.
http://www.publichealthreports.org/userfiles/120_SUP1/120009sup.pdf
- Varela C, Coulombier D. Defining core competencies for epidemiologists working in communicable disease surveillance and response in the public health administrations of the European Union. (Определяне на основните компетентности за епидемиолози, работещи по наблюдението на заразните болести и мерките за реагиране в здравните администрации на Европейския съюз) ` *Eurosurveillance* 2007;12(8):E070802.2. Достъпно на адрес: <http://www.eurosurveillance.org/ew/2007/070802.asp#2>

ПРИЛОЖЕНИЕ А: СПИСЪК НА ОСНОВНИТЕ КОМПЕТЕНТНОСТИ ЗА ПОЛЕВИ ЕПИДЕМИОЛОЗИ В ЗДРАВНИТЕ АДМИНИСТРАЦИИ В ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ, ОБЕДИНЕНИ ПО КАТЕГОРИИ И ОБЛАСТИ

Таблица 1: Области и области в сферата на епидемиологията в общественото здраве

Категория	Област	Област
Специфични за професията	Обществено здраве	1. Теория на общественото здраве
		2. Политика на общественото здравеопазване
	Приложна епидемиология	3. Оценка на риска
		4. Надзор на общественото здраве
		5. Проучване на взрив/епидемия
		6. Епидемиологични проучвания
		7. Инфекциозни болести
		8. Лабораторни въпроси
		9. Насоки за общественото здравеопазване
Общи с други професии	Биостатистика	10. Теория на вероятностите
		11. Дедуктивна статистика
		12. Изготвяне на извадки
	Приложна информатика	13. Интернет
		14. Анализ на статистически и други данни
		15. Редактиране и презентации
	Комуникация	16. Оповестяване на рисковете
		17. Писмена комуникация
		18. Устна комуникация
	Мениджмънт	19. Използване на новите технологии
		20. Планиране и използване на ресурсите
	Развитие на капацитет	21. Изграждане на екип и преговаряне
		22. Наставничество
	Етика	23. Обучение
		24. Защита на личността
25. Конфиденциалност		
26. Конфликт на интереси		

1. Специфични за професията области

1.1. Обществено здраве

Област 1.1.1.: Теория на общественото здраве

1. Използване на съвременните познания по епидемиология на заболяванията за насочване на практиката в епидемиологията и опазването на общественото здраве.
2. Осигуряване на епидемиологични данни за разработване на измерими целесъобразни задачи на програмите за общественото здраве.
3. Използване на познанието за специфични обществени и културни фактори за провеждане на проучвания на общественото здраве и за препоръчване на съответни действия за засегнатите общности.

Област 1.1.2.: Политика на общественото здравеопазване

4. Разбиране и анализ на нормативни документи в областта на политиката по общественото здравеопазване на местно, национално и европейско равнище.
5. Използване на епидемиологични данни за планиране на програмите по общественото здравеопазване.
6. Изпълнение на обществени здравни програми: практически израз на политиката в практиката на общественото здравеопазване.
7. Идентифициране на ефективни мерки за насърчаване на здравеопазването във връзка със специфични проблеми.
8. Идентифициране на подходящи профилактични здравни мерки във връзка със специфични проблеми.
9. Оценка на въздействието на дадена интервенция върху здравето на населението.
10. Оценка на здравните резултати, стоящи в основата на процеса на вземане на решения за построяване на стратегията за профилактика.
11. Използване на резултатите от оценката на напредъка към постигане на целите и резултатите в планирането на бъдещи програми и тяхното изменение.
12. Прилагане на целесъобразна интервенция в общественото здравеопазване въз основа на данните от надзора.

Основни компетентности за епидемиолози в здравните администрации, работещи в областта на наблюдението и мерките за реагиране на заразните болести в Европейския съюз

1.2. Приложна епидемиология

Област 1.2.1.: Оценка на риска

13. Идентифициране на източниците на информация за потенциалните заплахи за общественото здраве.
14. Провеждане на оценки на риска: установяване на наличието на проблем за общественото здраве чрез използване на критично мислене и описване на мащабите на проблема.
15. Формиране на потребностите от данни от надзора за нуждите на оценката на заплахите за общественото здраве.

Област 1.2.2.: Надзор на общественото здраве

16. Управление на система за надзор.
17. Осъществяване на управление на данните от надзора.
18. Извършване на описателен анализ на данните от надзора.
19. Интерпретиране на тенденциите в заболяемостта и на събитията в общественото здравеопазване, въз основа на анализ на хронологични поредици от данни.
20. Формиране на основните констатации от анализа на данните от надзора и направените изводи.
21. Оценка на системите за надзор.
22. Установяване на необходимостта от нова система за надзор и нейното създаване.
23. Използване на основан на събития надзор, наричан още „епидемиологично разузнаване“, за откриване на заплахи за общественото здраве.
24. Познаване на законите за надзор и оповестяване на заразните болести на национално и европейско равнище, и в световен мащаб (международни здравни норми).

Област 1.2.3.: Проучване на взрив/епидемия

25. Изготвяне на дефиниция за случай на заболял от заразно заболяване и адаптирането ѝ, при необходимост, по време на проучването.
26. Описание на взрива/ епидемията по отношение на лице, място и време.
27. Изграждане на хипотеза относно причините и/или рисковите фактори за възникването на взрива/епидемията.
28. Провеждане на аналитично епидемиологично проучване за установяване на източника на инфекция.
29. Препоръчване на подходящи мерки, основаващи се на доказателства, за овладяване на взрива/епидемията.
30. Доклад и представяне на резултатите от проучването.

Област 1.2.4.: Епидемиологични проучвания

31. Съставяне на протокол за проучването чрез използване на изследователски методи, съответстващи на възникналия проблем в общественото здравеопазване.
32. Провеждане на епидемиологични проучвания.
33. Докладване и представяне на резултатите от проучванията.
34. Препоръчване на основаващи се на доказателства мерки за реагиране в отговор на констатациите от епидемиологичното проучване

Област 1.2.5.: Инфекциозни болести

35. Познаване на динамиката на епидемичния процес.

Област 1.2.6.: Лабораторни въпроси

36. Тълкуване на диагностичната и епидемиологичната значимост на резултатите от лабораторните тестове.
37. Познаване на различните методи за диагностика и типизация, в това число, на молекулярни тестове.
38. Ефективна комуникация с лабораторния екип.

Област 1.2.7.: Насоки за общественото здравеопазване

39. Откриване, преглед и оценка на съответната литература и други доказателства.
40. Разработване на основаващи се на доказателства насоки за надзор, профилактика и контрол на заразните болести и други неотложни проблеми в сферата на общественото здравеопазване.
41. Идентифициране на съответните целеви групи, за които се отнасят насоките.

2. Области на общи компетенции, присъщи и на други професии

2.1. Биостатистика

Област 2.1.1.: Теория на вероятностите

42. Прилагане на основните концепции на теорията на вероятностите.

Област 2.1.2: Дедуктивна статистика

43. Изчисляване и интерпретиране на оценките за стойностите на точките и доверителните интервали за определяне на централната тенденция и дисперсията.
44. Изчисляване и интерпретиране на оценките за стойностите на точките и доверителните интервали за определяне на заболяемостта.

Основни компетентности за епидемиолози в здравните администрации, работещи в областта на наблюдението и мерките за реагиране на заразните болести в Европейския съюз

45. Изчисляване и интерпретиране на оценките за стойностите на точките и доверителните интервали за определяне на степента на асоциативност и въздействие.
46. Изчисляване и интерпретиране на тестовете за значимост.

Област 2.1.3.: Изготвяне на извадки

47. Избор на подходяща стратегия за изготвяне на извадки.

2.2. Информатика

Област 2.2.1.: Интернет

48. Използване на източници от Интернет за търсене на литература.
49. Използване на бази данни, налични в Интернет.

Област 2.2.2.: Анализ на статистически и други данни

50. Използване на софтуерни пакети за въвеждане и управление на данните.
51. Използване на софтуерни пакети за статистически анализ (определяне на степента на асоциативност, тестване и логистична регресия).
52. Извеждане на изводи от резултатите от анализа.

Област 2.2.3.: Редактиране и презентации

53. Използване на софтуер за писане, редактиране и създаване на презентации.

2.3. Комуникация

Област 2.3.1.: Оповестяване на рисковете

54. Прилагане на основните принципи на оповестяването на рисковете, адаптиране на посланията при представяне на резултатите от разследването пред различните аудитории: средства за масова информация, широката общественост, специалисти и политици.

Област 2.3.2. Писмена комуникация

55. Съставяне на доклад за епидемиологично проучване, адресиран до лицата, вземащи решения.
56. Писане на статия за научно списание.
57. Съставяне на резюме.
58. Изготвяне на съобщение за печата.
59. Съставяне на документи, доклади, писма, протоколи от заседания и т.н.

Област 2.3.3. Устна комуникация

60. Използване на междуличностни умения за общуване с колегите и с други аудитории.
61. Анализ и синтез на основните моменти в изказване.
62. Подаване на обективна обратна връзка (описателна, а не оценъчна).

Област 2.3.4.: Използване на нови комуникационни технологии

63. Използване на комуникационните технологии (видеоконференция, телеконференция, електронна поща и т.н.).

2.4. Мениджмънт

Област 2.4.1.: Планиране и използване на ресурсите

64. Планиране, подреждане по приоритети и изготвяне на график за изпълнението на задачите по проекта.
65. Мониторинг на напредъка и качеството спрямо конкретните поставени цели, адаптиране на графици и внасяне на промени, ако е необходимо.
66. Ефективно управление на наличните ресурси (персонал, време, бюджет и т.н.).
67. Провеждане на епидемиологичните дейности в рамките на планираното от финансова и оперативна гледна точка.
68. Изготвяне на доклад за дейността.

Област 2.4.2.: Изграждане на екип и водене на преговори

69. Участие като ефективен член на екипа, който приема нужната роля, за да окаже конструктивен принос за изпълнението на задачите на групата (вкл. лидерство).
70. Насърчаване на сътрудничеството, партньорството и работата в екип за изпълнение на задачите на епидемиологичната програма.
71. Развитие на партньорства в общността за подпомагане на епидемиологични проучвания.
72. Съвместно формиране на интересите, които са общи, противоположни или различни от тези на другата страна, за постигане на добро сътрудничество и овладяване на конфликтите.

2.5. Развитие на капацитет

Област 2.5.1.: Ръководство

73. Ръководство за колегите или младшите епидемиолози.

Основни компетентности за епидемиолози в здравните администрации, работещи в областта на наблюдението и мерките за реагиране на заразните болести в Европейския съюз

74. Подпомагане на останалите в изясняване на мненията, постигане на консенсус и превръщане на идеите в приложими планове.

Област 2.5.2.: Обучение

75. Обучение на младши епидемиолози.

2.6. Етика

Област 2.6.1.: Защита на личността

76. Уважение и придържане към етичните принципи за здравето и благополучието на хората.

77. Спазване на етичните принципи и насоки при планиране на проучвания, провеждане на изследвания, събиране, разпространение и използване на данни.

78. Прилагане на съответните закони за събиране, управление и разпространение на данни и използване на информацията.

Област 2.6.2.: Конфиденциалност

79. Уважение и придържане към етичните принципи по отношение на защитата на данните и конфиденциалността на цялата информация, получена в рамките на професионалната дейност.

Област 2.6.3.: Конфликт на интереси

80. Справяне с конфликт на интереси.